

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

હાજી ટી. જે. અબ્દુલ શકૂર અને અન્ય

વી.

નિજય કુમાર કપૂર અને અન્ય

(એસ. જે. આઈ. એમ. એમ., કે. સુબ્બા રાવ, એન. રાજગોપાલા અચંગર અને

જે. આર. મેધોલકર, જે. જે.)

સમાધાન હુકમનામું બાંધકામ સમાધાન ગીરવે મૂકેલી મિલકતોના વેચાણની જોગવાઈ-અમલની કાર્યવાહી-જાળવણીક્ષમતા-સિવિલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૦૮ (૧૯૦૮નો અધિનિયમ ૫), આદેશ ૨૩, નિયમ ૩

પ્રતિવાદીઓ દ્વારા અપીલકર્તાઓ પાસેથી સરળ ગીરો હેઠળ બાકી નાણાંની વસૂલાત માટે દાખલ કરવામાં આવેલા દાવામાં પક્ષકારો દ્વારા ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૫૫ ના મેમો હેઠળ સમાધાન કરવામાં આવ્યું હતું અને કોર્ટે સમાધાનની શરતો અનુસાર હુકમનામું પસાર કર્યું હતું.મેમોની કલમ ૧ દ્વારા પ્રતિવાદીઓ દાવામાં વિનંતી કર્યા મુજબ હુકમનામું પસાર કરવા માટે સંમત થયા હતા, જ્યારે કલમ ૨ એ પાઠ કર્યો હતો:"કે ગીરવે મૂકેલી મિલકતો તેના સંપૂર્ણ સંતોષમાં હુકમની રકમ માટે વેચવામાં આવે છે.પ્રતિવાદીઓ નિયમિત વેચાણ કરશે અને આ તારીખથી દસ દિવસની અંદર ".અપીલકર્તાઓએ કલમ ૨ની શરતોનું પાલન કર્યું ન હતું અને ૩૧ ઓક્ટોબર, ૧૯૫૫ના રોજ પ્રતિવાદીઓએ અદાલત સમક્ષ અરજી કરીને વિનંતી કરી હતી કે અપીલકર્તાઓને સમાધાનની શરતો અનુસાર વેચાણ દસ્તાવેજ અમલમાં મૂકવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે.અપીલકર્તાઓએ દલીલ કરી હતી કે પ્રતિવાદીઓ દ્વારા માંગવામાં આવેલી રાહત અમલની કાર્યવાહીમાં મેળવી શકાતી નથી, પરંતુ માત્ર એક અલગ દાવો દ્વારા, અન્ય આધારો સાથે, કે તે સિવિલ પ્રોસિજર કોડના આદેશ ૨૩, નિયમ ૩ ની અંદરના દાવા સાથે સંબંધિત નથી, અને કોઈ પણ સંજોગોમાં, સમાધાનના યોગ્ય નિર્માણ પર વિચારણા તેથી ચુકાદાના દેવાદાર દ્વારા પરિવહનનો વાસ્તવિક અમલ ન હતો, પરંતુ માત્ર આવા હસ્તાંતરણને અમલમાં મૂકવાનો કરાર હતો.

યોજાયો હતો:(૧) કે મુકદ્દમા સાથે સંબંધિત સમાધાનની શરતો જેમ કે જે મિલકત પહોંચાડવાની હતી તેમાં સંપૂર્ણપણે ગીરોમાં સમાવિષ્ટ મિલકતનો સમાવેશ થતો હતો.

(૨) સમાધાનની સાચી રચના પર, જોકે કલમ ૨ થી ૬ પક્ષકારોના અધિકારોને સમાયોજિત કરવા માટે એક સંકલિત યોજનાની રચના કરી શકે છે, કલમ ૨ માં સમાવિષ્ટ માત્ર સમજૂતી પોતે જ હુકમનામું સંતોષવા માટે ગણાતી નથી અને સમાધાન માટેની વિચારણા એ વાહનનો અમલ હતો.

દિવાની અપીલીય અધિકારક્ષેત્ર:૧૯૬૦ ની સિવિલ અપીલ નંબર ૧૭૬.

૧૯૫૭ના આર. એ. નંબર ૨૬૮માં મૈસૂર હાઈકોર્ટના ૨ જૂન, ૧૯૫૮ના ચુકાદા અને હુકમનામા સામે અપીલ.

અપીલકર્તાઓ માટે એસ. કે. જવાલી, કે. પી. ભટ્ટ અને બી. આર. એલ. આયંગર.

પ્રતિવાદીઓ માટે એસ. કે. વેંકટરંગા આચંગર અને આર. ગોપાલ-
કૃષ્ણ.

૧૯૬૨. ૧૪ નવેમ્બર.કોર્ટનો ચુકાદો ન્યાયમુર્તીશ્રી આચંગર દ્વારા
આપવામાં આવ્યો હતો.

૨૭ માર્ચ, ૧૯૫૪ના રોજ, ત્રણ કાપૂરો કે જેઓ અમારી સમક્ષ
પ્રતિવાદીઓ છે, તેમણે બેંગ્લોરના જિલ્લા ન્યાયાધીશ સમક્ષ ૧૯૫૪નો મૂળ
દાવો નંબર ૨૯ દાખલ કર્યો હતો, જેમાં ૩ અપીલકર્તાઓ કે જેઓ ભાઈઓ છે,
તેમની સામે રૂ. ૫૦, ૦૦૦/- અને અનુગામી વ્યાજ અને સરળ ગીરો પરના
ખર્ચ.દાવો સુનાવણી માટે આવે તે પહેલાં પક્ષકારોએ ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૫૫ ના
રોજ સમાધાનનો મેમો દાખલ કર્યો હતો અને તેઓએ પ્રાર્થના કરી હતી કે દાવાને
તેની શરતોમાં નક્કી કરી શકાય.કોર્ટે અરજી સ્વીકારી અને વિનંતી મુજબ
હુકમનામું પસાર કર્યું, જેમાં વાંચન હતું:

"એવો આદેશ અને હુકમ કરવામાં આવે છે કે વાદીનો દાવો
સમાધાનની શરતો અનુસાર હોય અને તે જ હુકમ કરવામાં
આવે, જેની નકલ અહીં જોડવામાં આવી છે.

રઝીનામાની શરતો નીચે મુજબ હતી:

"૧.કે અહીં પ્રતિવાદીઓ વિનંતી મુજબ હુકમનામું પસાર કરવા માટે સંમત થાય છે.

૨. કે ગીરવે મૂકેલી મિલકતો તેના સંપૂર્ણ સંતોષમાં હુકમની રકમ માટે વેચવામાં આવે છે.પ્રતિવાદીઓ આ તારીખથી દસ દિવસની અંદર નિયમિત વેચાણ કરશે.

૩. કે ગીરવે મૂકેલી મિલકતો આથી ત્રીજા પ્રતિવાદી (ચુકાદાના દેવાદાર) દ્વારા વાદી (હુકમનામા ધારક) ના કબજામાં મૂકવામાં આવે છે, અને ચુકાદાના દાવેદારો ૧ અને ૨ ૩. ૭૫ અનુક્રમે ૧૨ અને ૧૪ નંબર ધરાવતી બે દુકાનો માટે, ભાડૂ ભરવા સહમત થાય છે ગોડાઉન સ્ટ્રીટ, બેંગ્લોર સિટી તેમના વાસ્તવિક વ્યવસાયમાં અને અન્ય ભાડૂતોની હાજરીમાં અન્ય મિલકતોના એટોર્નમેન્ટ દ્વારા .

૪. ચુકાદા-દેવાદારો અથવા તેમના નામાંકિત દ્વારા હુકમની તારીખથી ઉપરોક્ત એક વર્ષની અંદર અદાલત દ્વારા અથવા અન્યથા ઉપરોક્ત હુકમની રકમ આપવા પર, હુકમનામા ધારકો તેમને આ રાજિનામા હેઠળ તેમને વેચવામાં આવેલી મિલકતો તેમના ખર્ચે ફરીથી વેચવા માટે બાંધે છે, જો કે તે સ્પષ્ટ રીતે સંમત છે કે સમય કરારનો સાર છે અને એ પણ જોગવાઈ છે કે જો ચુકાદો-દેવાદારો કોઈપણ મહિનાની ૧૫મી તારીખે અથવા તે પહેલાં ઉપર જણાવ્યા મુજબ ભાડું ચૂકવવામાં નિષ્ફળ જશે તો તેઓ મિલકતોનું પુનઃવિતરણ કરવા માટે આથી આપવામાં આવેલી છૂટ ગુમાવશે. એક વર્ષમાં.

૫. ૨જી અને ૩જી પ્રતિવાદીઓની મિલકતો પરની જમી અગાઉથી મેળવેલ ચુકાદો આથી ઉઠાવવામાં આવે છે.

૬. પ્રતિવાદીઓ આથી ખાતરી આપે છે કે આથી વેચવામાં આવેલી મિલકતો કોઈપણ જમીને આધિન

નથી.મિલકતો પર અસ્તિત્વ ધરાવતી કોઈપણ
જમીની સ્થિતિમાં, આથી સંમત થાય છે કે ગીરો
જામીનગીરી વેચાણ દ્વારા મર્જ કરવામાં આવશે નહીં.

મોટે ભાગે કહીએ તો, આ અપીલમાં ઉઠાવવામાં આવેલો પ્રશ્ન આ સમાધાન
હુકમનામાની કલમ ૨ની અમલવારી સાથે સંબંધિત છે પરંતુ આ દલીલની તપાસ
કરતા પહેલા કેટલીક હકીકતો જણાવવી જરૂરી છે.એ નોંધવામાં આવશે કે કલમ
૨ ની બીજી સજા હેઠળ અપીલકર્તાઓએ ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૫૫ થી દસ
દિવસની અંદર નિયમિત વેચાણ-દસ્તાવેજ અમલમાં મૂકવો પડ્યો હતો.જો કે,
તેમણે આમ કર્યું ન હતું અને ત્યારબાદ પ્રતિવાદીઓએ ૩૧ ઓક્ટોબર,
૧૯૫૫ના રોજ, અપીલકર્તાઓને વેચાણ-દસ્તાવેજ અમલમાં મૂકવા માટે નિર્દેશ
આપવા માટે ૧૯૫૫ની ૬ નંબરની ઇન્ટરલોક્યુટરી અરજી (પાછળથી ૧૯૫૬ની
અમલ અરજી નંબર ૮૩ તરીકે ક્રમાંકિત) દાખલ કરી હતી અને તેઓએ તેમની
અરજી સાથે એક ડ્રાફ્ટ વેચાણ-દસ્તાવેજ જોડ્યો હતો જેમાં રઝીનામાની કલમ
૩ થી ૬નું પઠન કરવામાં આવ્યું હતું.દેખીતી રીતે પક્ષકારો વચ્ચે વિવાદો હતા
જેમાં દરેક પક્ષે એકબીજા પર આરોપ મૂક્યો હતો કે તે સમાધાન હેઠળ તેના
વચનને અનુરૂપ નથી, પરંતુ હવે અમે આ સાથે ચિંતિત નથી.ત્યારબાદ
અપીલકર્તાઓએ ૧૬ માર્ચ, ૧૯૫૬ના રોજ દાવામાં અરજી દાખલ કરી હતી,
જેમાં એવી વિનંતી કરવામાં આવી હતી કે જે કાર્યવાહીમાં ત્રીજા પક્ષની તરફેણમાં

વેચાણ-દસ્તાવેજ અમલમાં મૂકી શકાય, જે રઝીનામાની કલમ ૪ દ્વારા પૂરી પાડવામાં આવેલી સંપૂર્ણ ડિકી-રકમની ચૂકવણીની શરતો પર મિલકત ખરીદવા માટે સંમત થયા હતા.પ્રતિવાદીઓ દ્વારા આ અરજીનો વિરોધ કરવામાં આવ્યો હતો અને ત્યાં સમાન પ્રકારની વધુ અરજીઓ હતી જેને વિગતવાર દર્શાવવાની જરૂર નથી સિવાય કે તે નિર્દેશ કરવા માટે કે તેઓ બધા એ આધારે આગળ વધ્યા કે સમાધાન-દુકમનામું અમલમાં મુકવા માટે સક્ષમ હતું અને તેના માટે આગળના દાવાની કોઈ જરૂર નથી. અપીલકર્તાઓ આ અરજીઓમાં સફળ થયા ન હતા. જો ત્યારબાદ પ્રતિવાદીઓ-ઈ દ્વારા અરજી પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવામાં આવ્યું હોય. ૧૯૫૬ની કલમ ૮૩, જેના દ્વારા તેમણે સમાધાનની કલમ ૨ની પ્રારંભિક સજા અનુસાર અપીલકર્તાઓને તેમની તરફેણમાં વેચાણ-દસ્તાવેજ અમલમાં મૂકવાની માંગ કરી હતી.અપીલકર્તાઓએ આ અરજીનો ટેકનિકલ આધાર પર વિરોધ કર્યો હતો કે માંગવામાં આવેલી રાહત અમલમાં મૂકી શકાતી નથી, પરંતુ માત્ર એક અલગ દાવો દ્વારા જ કરી શકાય છે, કારણ કે તે આદેશ XXIII, નિયમ ૩, સિવિલ પ્રોસિજર કોડની અંદર "દાવો સાથે સંબંધિત નથી", જેની શરતો અમે હાલમાં સંદર્ભિત કરીશું.આ વાંધાને બેંગલોરના વિદ્વાન જિલ્લા ન્યાયાધીશે સમર્થન આપ્યું હતું અને અપીલકર્તાઓને તેમની તરફેણમાં વેચાણ-દસ્તાવેજ અમલમાં મૂકવાનો નિર્દેશ આપવાની પ્રતિવાદીઓની વિનંતી નકારી કાઢવામાં આવી હતી.પ્રતિવાદીઓની અપીલ પર હાઈકોર્ટના વિદ્વાન ન્યાયાધીશે દ્વારા આ આદેશને ઉલટાવી દેવામાં આવ્યો છે અને આ ચુકાદાની શુદ્ધતા આ

અપીલમાં દર્શાવવામાં આવી છે જે બંધારણની કલમ ૧૩૩ (૧) (એ) હેઠળ હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા યોગ્યતા પ્રમાણપત્ર પર આપણી સામે આવે છે.

આ વર્ણન પરથી એ જોઈ શકાય છે કે અપીલમાં સામેલ મુદ્દો ખૂબ જ સંકુચિત છે અને તે પ્રશ્ન તરફ વળે છે કે શું ૧૯૫૪ના મૂળ દાવો નંબર ૨૯ના હુકમનામા અમલમાં મૂકવાની કાર્યવાહીમાં પ્રતિવાદીઓને દાવાની મિલકતો પહોંચાડતી વેચાણ-દસ્તાવેજને અમલમાં મૂકવા માટે અપીલકર્તાઓને નિર્દેશ આપવામાં ઉચ્ચ અદાલત ન્યાયી હતી કે કેમ અથવા પ્રતિવાદીઓ તે રાહત માત્ર તે હેતુ માટે સ્થાપિત સ્વતંત્ર દાવામાં જ મેળવી શકે છે કે કેમ.તે સામાન્ય આધાર છે કે આ હુકમનામામાં તેની તમામ શરતો સહિત સમગ્ર રાઝીનામાનો સમાવેશ થતો હતો.સમાધાન દ્વારા હુકમો પસાર કરવા માટેની સંબંધિત વૈધાનિક જોગવાઈ આદેશ XXIII, નિયમ ૩, સિવિલ પ્રોસિજર કોડ છે, જે નીચે મુજબ છે:

"જ્યાં અદાલતને સંતોષ થાય ત્યાં સુધી તે સાબિત થાય છે કે કોઈ દાવાને કોઈ કાયદેસર કરાર અથવા સમાધાન દ્વારા સંપૂર્ણ અથવા આંશિક રીતે સમાયોજિત કરવામાં આવ્યો છે, અથવા જ્યાં

પ્રતિવાદી દાવાના સમગ્ર અથવા વિષયના કોઈપણ ભાગના સંદર્ભમાં વાદીને સંતોષ આપે છે, ત્યાં અદાલત આવા કરાર, સમાધાન અથવા સંતોષ નોંધવાનો આદેશ આપશે અને જ્યાં સુધી તે દાવાને સંબંધિત હોય ત્યાં સુધી તે તે અનુસાર હુકમનામું પસાર કરશે.

અમે, આ કેસની હકીકતોને ધ્યાનમાં રાખીને, સ્થિતિની તપાસ કરવી જરૂરી માનતા નથી કે, જ્યારે હુકમના ભાગ રૂપે તમામ શરતોને સમાવતી હુકમનામું પસાર કરવામાં આવ્યું હોય, ત્યારે કોઈ ચોક્કસ મુદતની અમલવારી અંગે વાંધો અમલની કાર્યવાહીમાં ઉઠાવી શકાય છે, પરંતુ તે તેના આધારે આગળ વધશે કે તે હોઈ શકે છે.ત્યાં કોઈ વિવાદ નથી કે કરાર કાયદેસર હતો અને "જ્યાં સુધી તે દાવો સાથે સંબંધિત છે ત્યાં સુધી" અમલપાત્ર હુકમનામું પસાર કરી શકાય છે.જો કે મોટાભાગની દલીલો નીચેની અદાલતોમાં નિયમ ૩ માં "જ્યાં સુધી તે દાવો સાથે સંબંધિત છે ત્યાં સુધી" અભિવ્યક્તિના મહત્વ પર ભાર મૂકવામાં આવ્યો હતો, અપીલકર્તાઓ માટેના વિદ્વાન વકીલે અમારી સમક્ષ તે દલીલ પર ભાર મૂક્યો ન હતો, પરંતુ સમાધાનની કેટલીક કલમોના નિર્માણ અને તેમના આંતર-સંબંધ પર ભાર મૂક્યો હતો, જેની અમે હાલમાં જાહેરાત કરીશું.જો કે, આપણે નિર્દેશ કરી શકીએ કે વિદ્વાન ન્યાયાધીશોએ જે અભિપ્રાય લીધો હતો

કે સમાધાનની શરતો દાવો સાથે "સંબંધિત" હતી તેમાં તેઓ સાચા હતા.જે મિલકત પહોંચાડવાની હતી તેમાં સંપૂર્ણપણે ગીરોમાં સમાવિષ્ટ મિલકતનો સમાવેશ થતો હતો અને જે તેથી ગીરો હુકમના અમલમાં વેચવા માટે જવાબદાર હતી, જે ફરિયાદમાં માંગવામાં આવેલી રાહત હતી.રઝીનામા હેઠળ ટ્રાન્સફર માટે વેચાણ કિંમત તે રકમ હતી જેની વસૂલાત માટે દાવો કરવામાં આવ્યો હતો.તેથી એવું કંઈ નહોતું જે દાવાના અવકાશની બહાર હતું.આ બધા ઉપરાંત, સમાધાન માટે ટ્રાન્સફર અવેજ હતી. આ સંજોગોમાં, તે આશ્ચર્યજનક બાબત નથી કે અપીલકર્તાઓના વિદ્વાન વકીલે તે મુદ્દા પર બહુ ઓછો ભાર મૂક્યો હતો જેણે વિદ્વાન જિલ્લા ન્યાયાધીશને પ્રતિવાદીઓની અરજીને રદ કરવા માટે સમજાવ્યા હતા.

અપીલકર્તાઓ માટેના વિદ્વાન વકીલે જોકે અમારી સમક્ષ વિકલ્પમાં બે દલીલો રજૂ કરી હતી.તેમની પ્રથમ અને પ્રાથમિક દલીલ એ હતી કે સમાધાનના યોગ્ય નિર્માણ પર, તેના માટે વિચારણા એ ચુકાદા-દેવાદાર દ્વારા હુકમનામું ધારકને પહોંચાડવાનો વાસ્તવિક અમલ ન હતો, પરંતુ માત્ર આવા હસ્તાંતરણને અમલમાં મૂકવાનો કરાર હતો.તેમણે ધ્યાન દોર્યું હતું કે સમાધાનની કલમ ૧ હેઠળ પ્રતિવાદીઓ વિનંતી મુજબ હુકમનામું પસાર કરવા માટે સંમત થયા હતા, જેનો અર્થ એ થયો કે સામાન્ય સ્વરૂપમાં તૈયાર કરાયેલ ગીરો હુકમનામું પસાર કરવું પડ્યું હતું.તે હુકમનામું, જે રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું, તે

સમાધાન હેઠળ હતું જેને સમાધાન દાખલ કરવા પર તરત જ સંતોષ અને સંપૂર્ણ સંતોષ તરીકે નોંધવા માટે સંમત થયા હતા, અને તેમણે સૂચવ્યું હતું કે કલમ ૨ માં પ્રારંભિક શબ્દો "ગીરવે મૂકેલી મિલકતો તેના સંપૂર્ણ સંતોષમાં હુકમની રકમ માટે વેચવામાં આવે છે" એ હસ્તાંતરણને અમલમાં મૂકવાના કરારનો સંદર્ભ હતો.સમાધાનની કલમ ૩ થી ૬ માં અન્ય કલમો હતી, પરંતુ તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે, તે પક્ષો વચ્ચેના આંતર-અધિકારો સાથે સંબંધિત છે.દલીલ એ હતી કે કલમ ૨ ના બીજા અંગ સહિત રાઝીનામાની આ અન્ય કલમો આ દાવામાં હુકમના અમલ દ્વારા અમલમાં મૂકવા અથવા અમલમાં મૂકવાનો ઇરાદો ન હતો, પરંતુ કલમ ૧ હેઠળ પસાર થનાર હુકમને સમાધાનના મેમોની અદાલતમાં દાખલ કરવા પર સંપૂર્ણ સંતોષ તરીકે ગણવામાં આવતો હતો અને તે જ અદાલત દ્વારા નોંધવામાં આવતો હતો જેના પરિણામે તે પછી હુકમનો કોઈ ભાગ જીવંત રહ્યો ન હતો.આપણે આપણી જાતને આ દલીલ સ્વીકારવામાં સંપૂર્ણપણે અસમર્થ અનુભવીએ છીએ.તેમાં કોઈ શંકા નથી કે, કલમ ૧ હેઠળ દાવામાં વિનંતી કરવામાં આવી હતી તેમ એક સરળ ગીરો હુકમનામું હોવું જોઈએ, પરંતુ તેમ છતાં, તે કલમ ૨ ના પ્રથમ વાક્યની યોગ્ય રચના નહીં હોય, એવું કહેવા માટે કે માત્ર અભિવ્યક્ત કરવાની સમજૂતી અને વાસ્તવિક હસ્તાંતરણનો હેતુ કલમ ૧ હેઠળ પસાર કરવામાં આવેલા હુકમના સંતોષ તરીકે કામ કરવાનો હતો.વિદ્વાન વકીલ તેમની રજૂઆતમાં કોઈ શંકા નથી કે કલમ ૨ હેઠળ હુકમનામા ધારકોને મિલકતનું વેચાણ બિનશરતી હસ્તાંતરણનો અધિકાર આપવાના અર્થમાં

નિરપેક્ષ હોવું જોઈએ નહીં કારણ કે વેચાણ હેઠળ મેળવવાનો હક કલમ ૩ થી ૬ અને ખાસ કરીને કલમ ૪ માં સમાવિષ્ટ શરતોને આધિન હતો, જેના હેઠળ તે નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યું હતું કે મિલકતનો હક, અમુક આકસ્મિકતાઓ થાય ત્યારે, હુકમનામા ધારકો પાસેથી છૂટા કરી શકાય છે જેમને તે કલમ ૨ હેઠળ પહોંચાડવામાં આવી હતી.તે અર્થમાં કલમ ૨ થી ૬ પક્ષકારોના અધિકારોને સમાયોજિત કરવા માટે એક સંકલિત યોજનાની રચના કરી શકે છે, પરંતુ તે કારણે તે કલમ ૨ (કલમ ૩ થી ૬ માં નિર્ધારિત શરતોને આધિન) માં સમાવિષ્ટ માત્ર સમજૂતી પોતે જ હુકમનામું સંતોષવા સમાન છે તે નિર્માણ માટે ખુલ્લી રહેશે નહીં.

વિદ્વાન વકીલની બીજી રજૂઆત એ હતી કે વિદ્વાન ન્યાયાધીશોએ ખંડ ૩ થી ૬ માં નિર્ધારિત શરતોને જોડ્યા વિના અને તે પણ પ્રશ્નની તપાસ કર્યા વિના કે શું અપીલકર્તાઓ તે કલમો દ્વારા પૂરા પાડવામાં આવેલ પુનર્વેચાણને લાગુ કરવા માટે હકદાર હતા કે કેમ તે પ્રતિવાદીઓની તરફેણમાં સંદેશાવ્યવહારના અમલનો નિર્દેશ આપવો જોઈએ નહીં.આ બાબત પર વિદ્વાન ન્યાયાધીશોએ પોતાને આ રીતે વ્યક્ત કર્યા:

"હુકમનામું ધારક સમાધાનની કલમ રના સંદર્ભમાં

હુકમનામું અમલમાં મૂકવાનો હકદાર છે.સમાધાનની

અન્ય કલમોની અમલવારી અંગે કોઈ અભિપ્રાય
વ્યક્ત કરવામાં આવ્યો નથી કારણ કે તે પ્રશ્ન અમારી
સમક્ષ ઉઠાવવામાં આવ્યો નથી.

તેથી હકીકત એ હતી કે એક તરફ કલમ ૨ અને બીજી તરફ કલમ
૩ થી ૬ વચ્ચેના આંતર-સંબંધ વિશેનો આ મુદ્દો અથવા અપીલકર્તાઓની
દલીલ કે તેઓ કલમ ૩ થી ૬ હેઠળ રાહત મેળવવા માટે હકદાર છે તે ઉચ્ચ
અદાલત સમક્ષ ઉઠાવવામાં આવ્યો ન હતો અને તેથી આ બાબતને ખુદી
રાખવામાં આવી હતી.અપીલકર્તાઓ આવા સંજોગોમાં દેખીતી રીતે ફરિયાદ માટે
કોઈ કારણ ધરાવી શકે નહીં કે ઉચ્ચ અદાલતે તેની સાથે વ્યવહાર કર્યો
નથી.અપીલકર્તાઓ કલમ ૩ થી ૬ હેઠળ રાહત મેળવવા માટે હકદાર છે કે કેમ
અથવા તેઓએ આમ કરવાનો તેમનો અધિકાર ગુમાવ્યો છે કે કેમ તે પ્રશ્ન એ છે કે
જેની હકીકતો પર તપાસ કરવી પડશે અને તેથી અમારી સમક્ષ વિનંતી કરી
શકાતી નથી.તેથી અમે તેના પર ઉચ્ચાર કરવાનો પ્રસ્તાવ પણ નથી કરતા.જો
તેમને સલાહ આપવામાં આવે તો તે ચોક્કસપણે અપીલકર્તાઓ માટે યોગ્ય
કાર્યવાહીમાં તેમના અધિકારોનું આંદોલન કરવા માટે ખુદ્દું રહેશે.આપણી સામે
બીજો કોઈ મુદ્દો ઉઠાવવામાં આવ્યો નથી.

અપીલ નિષ્ફળ જાય છે અને ખર્ચ સાથે રદ કરવામાં આવે છે.

અરજી ફગાવી દેવામાં આવી છે.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.